

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ كَاتِبُكَ ئَاسْمَانِ لَهْتَ لَهْتَ وَ پارچه پارچه دهیّت. وَإِذَا الْكَوَاكِبُ اُنْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ کاتیک ئهستیڤه و ههسارهکان په‌رش و بلاو ده‌بنه‌وه و ورد و خاش دهن . وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ کاتیک ده‌ریاکان ده‌ته‌قینرینه‌وه. وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ کاتیک که گۆره‌کان ژیره و ژوور ده‌کړین (مردوو‌ه‌کانی ناویان ده‌هیښینه ده‌روه و زیندوو ده‌کړینه‌وه). عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ ئه‌وسا هه‌رک‌س ده‌زانیت چی پێش‌خستوو و چی دوا‌خستوو، چی ده‌ستپێش‌که‌ری کردوو و چیشی هیشتوته‌وه (له‌ کارو کرده‌وی چاک، یان خراپ که خه‌لکی دوا‌ی خوی چاویان لی کردوو). يَتَأْتِيهَا الْاِنْسُنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ ئه‌ی ئینسان!! تۆ چی وای لیک‌ردویت که سه‌رک‌ش بیت به‌رامبه‌ر په‌روه‌دگاری مه‌ره‌بان و به‌رپزت؟ چی وای لیک‌ردویت که وه‌کو پێویست قه‌دری نه‌زانیت؟ (نافه‌رمان و یاخی بیت؟). الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ به‌مه‌رجیک ئه‌و په‌روه‌دگار تۆی دروست کردوو، به‌ریک‌وینیک‌ترین شیوه، به‌جوانترین شیواز (ئه‌ندامه‌کان هه‌موو له‌شویی تاییه‌تی خۆی‌ندا دانراون که بتوان کارو فرنانی خۆیان به‌چاکی ئه‌نجام بدن و ئه‌و ئه‌ندامانه‌ش که جووتن قه‌باره و درێژی و شیوه‌یان چوونیه‌که، جگه‌ له‌وه‌ی که یارمه‌تی و ته‌باییه‌کی ته‌واو هه‌یه له‌نیوانیاندا و هه‌مووان هاوکارن). فِيْ اَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ له‌هر شیوه و شیوازیکدا که ویستوو‌یه‌تی تۆی ریک‌خستوو و ئه‌ندامه‌کانتی به‌یه‌که‌وه لکاندوو. کَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِيْنَ ﴿٩﴾ واز به‌ینن له‌ بی ئاگایی، (نه‌ده‌بوو وایت به‌رامبه‌ر ئه‌و په‌روه‌دگار جوانکاره‌ت، سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ږوون کردنه‌وانه) به‌لکو ب‌ږوا به‌رۆژی پاداشت ناکهن!! وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِيْنَ ﴿١٠﴾ ییگومان ئیوه چاودیرتان له‌سه‌ر دانراوه. كِرَامًا كَتَبْنَ ﴿١١﴾ له‌ فریشته به‌رپزه تۆمارکاره‌کان. يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ که ئاگاو زانان به‌هه‌وو ئه‌و کرده‌وه و په‌فتارانه‌ی که ئه‌نجامی ده‌دن. إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿١٣﴾ سه‌ره‌نجام به‌راستی چاکان، خواناسان له‌ناو نازو نیعمه‌تا ژیا‌نی پر له‌ شادی و خوشی ده‌به‌نه‌سه‌ر. وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ﴿١٤﴾ ییگومان تاوانبارو تاوانکاره‌کانیش له‌ناو دۆزه‌خدا ژیا‌نی پر له‌ ئیش و ئازار ده‌به‌نه‌سه‌ر. يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ که له‌ رۆژی قیامه‌تا ده‌خړینه ناوی و دوو‌چاری دهن. وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِيْنَ ﴿١٦﴾ له‌ناویدا ئه‌وان به‌هیچ شیوه‌یه‌ک

رزگاریان نایبیت و ناتوان لئی دووریکه نه وه و خویانی لی بشارنه وه. **وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ** ﴿١٧﴾ جا تۆ ئه ی
 ئینسان چووزانیت رۆژی قیامت چیه و چۆنه؟! **ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ** ﴿١٨﴾ پاشان تۆ چووزانیت ئه و
 رۆژه چۆن رۆژیکه، (چه ند سه خته، چه ند سامناکه، چه ند پر له مهینه ته). **يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ**
شَيْئًا وَلَا مَرْيُومٌ لِلَّهِ ﴿١٩﴾ ئه و رۆژه کهس فریای کهس ناکه ویت، کهس هیچ شتیکی له دهست نایه ت بۆ
 کهسانی تر، ئه و رۆژه هه موو شتیک به دهست خواجه، فرمان ته نها فرمانی پهروه ردگاری
 دادپهروه ره.....